

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/493/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516201829
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2516201829.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci navrhovateľky: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX F. a manžela navrhovateľky: PaedDr. M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX T., o rozvod manželstva, na odvolanie manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 15C/86/2016 - 30 zo dňa 08. septembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd I. inštancie manželstvo manželov Y. J., rod. Z. a PaedDr. M. J., uzavreté dňa 20.08.1988 v Piešťanoch, zapísané v knihe manželstiev bývalého Mestského národného výboru v Piešťanoch vo zväzku XVI, ročník 1988, na strane 216, pod poradovým číslom 197 rozviedol. O trovách rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrhu na rozvod manželstva možno vyhovieť, a to napriek nesúhlasu manžela navrhovateľky. V konaní bolo preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, čím mal súd preukázanú existenciu kvalifikovaného stupňa rozvratu vzťahov medzi manželmi ako jediný hmotnoprávny dôvod rozvodu manželstva. Súd mal preukázané, že navrhovateľka prvýkrát opustila spoločnú domácnosť manželov 15.11.2015, následne v období od 12/2015 do 03/2013 opätovne žili v spoločnej domácnosti, no od marca 2016 nežijú v spoločnej domácnosti, t.j. 6 mesiacov. Intímne sa nastýkajú od novembra 2015 a od tejto doby ani spoločne nehospodária. Tieto skutočnosti boli zo strany súdu skúmané (získované) za účelom zistenia, či si manželstvo plní svoj účel, ak nie, odkedy tomu tak je. Súčasne výsluchom manželov súd zisťoval či sú vzťahy medzi nimi rozvrátené, ako dlho a akej intenzity. Po vykonanom dokazovaní možno uzavrieť, že napriek nesúhlasu manžela navrhovateľky s rozvodom, ako i jeho snahy na obnovenie manželského spolužitia sú splnené podmienky ustanovené zákonom o rodine na rozvod manželstva. Treba uviesť, že manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo (§ 1 ods. 1 Zákona o rodine). Preto ak v priebehu manželstva jeden z manželov je pevne rozhodnutý, že v manželstve naďalej zotrvať nemieni a tomuto jeho rozhodnutiu zodpovedajú aj okolnosti v podobe, že manželia spolu po dlhší čas spolu nežijú, ani sa intímne nestýkajú a spoločne nehospodária, vytráca sa tu teda dobrovoľnosť v súvislosti s ďalším trvaním tohto manželského zväzku. Za danej situácie je preto nereálne ani obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťoval aj príčinu rozvratu vzťahov, pričom tu treba uviesť, že každý z manželov má odlišný (svoj) pohľad na príčinu tohto rozvratu, ktorý „de facto“ potvrdili. Či už je touto príčinou požívanie alkoholu manželom navrhovateľky,

alebo zdravotné problémy navrhovateľky, konečným následkom je rozvrat vzťahov medzi manželmi, ktorý tu je daný a manželmi aj potvrdený. Jeho následkom bolo potom citové odcudzenie medzi manželmi. Súčasne je potrebné poukázať na podstatnú skutočnosť, že navrhovateľka si do budúcnosti plánuje vybudovať nový vzťah. Ohľadom krátkodobého obnovenia spolužitia od 12/2015 do 03/2016 súd uvádza, že toto obnovenie opätovne skončilo opustením spoločnej domácnosti navrhovateľkou, čím sa opätovne potvrdila nefunkčnosť manželstva, ktoré je toho času len formálnym zväzkom. Súd konštatuje, že ich manželstvo je jednak vážne narušené a súčasne trvalo rozvrátené. Vzhľadom na postoj navrhovateľky nie je preto ani dôvodné odkazovať manželov na manželskú poradňu, a to s prihliadnutím na to, že sa jedná o rozvod manželstva bez maloletých detí. Vážnosť rozvratu manželstva je v príčinnej súvislosti s nemožnosťou plnenia účelu manželstva a nie je tu predpoklad, že by účastníci konania mohli v budúcnosti obnoviť spolužitie v súlade s hlavným účelom manželstva, a to predovšetkým na postoj navrhovateľky. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd manželstvo účastníkov konania napriek nesúhlasu manžela navrhovateľky rozviedol.

3. Odvolanie proti rozhodnutiu súdu I. inštancie podal v zákonnej lehote manžel navrhovateľky. Podľa § 365 ods. 1 písm. h) z. č. 160/2015 Z. z. CSP, rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí a nesúhlasí ani s dôvodmi, ktoré uvádza v návrhu ako i na pojednávaní navrhovateľka - jeho manželka Y. J.. Nie je pravdou, že manželstvo nikdy nebolo ideálne, nie je taktiež pravdou, že vždy bolo množstvo problémov, ktoré sa museli riešiť. Ako v každom manželstve aj v ich boli tiež problémy, ktoré vyriešili k spokojnosti oboch i detí. Nesúhlasí, že v posledných rokoch začalo dochádzať častejšie k hádkam, konfliktom a vážnym nezhodám. Tvrdenia navrhovateľky sú všeobecné. Pracuje v popoludňajších hodinách, navrhovateľka pracuje dopoludnia. Stretávajú sa večer po 22:00 hod.. Ich intímny život bol až do príchodu zdravotných problémov navrhovateľky plnohodnotný. Ich vzťahy nie sú vôbec vážne a trvalo narušené a rozvrátené. Súd I. inštancie nesprávne posúdil narušenie vzťahov medzi manželmi a nesprávne posúdil rozvrat manželstva. Je komunikatívny, nekonfliktný, priateľský a rád pomáha ľuďom. V poslednom čase mala navrhovateľka zdravotné problémy, ktoré súviseli s jej vekom. Má sklon k unáhleným riešeniam a negatívne prehodnocuje ich spoločný život. Rozvrat vzťahov vníma ako dočasný, ovplyvnený zdravotným stavom manželky a následným ochladnutím vzťahov, na ich obnovenie je potrebná komunikácia z oboch strán. Obdobie po odchode detí zo spoločnej domácnosti je vždy náročné pre oboch manželov a v tomto období je potrebná zvýšená miera ohľaduplnosti. Nesúhlasí s rozvodom manželstva. Žiada odvolací súd, aby zrušil rozsudok súdu I. inštancie v plnom rozsahu a návrh na rozvod manželstva zamietol.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podala navrhovateľka. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, vychádzajúci zo správne zisteného skutkového stavu. Opakovane uvádza, že nemá najmenší záujem na obnovení manželského spolužitia s manželom. Vzťahy sú vážne narušené a trvalo rozvrátené bez možnosti obnovy a o manžela stratila záujem po všetkých stránkach. Akákoľvek návšteva v manželskej poradni alebo u mediátora nezmení stav citového ani reálneho odcudzenia sa, a zbytočne predĺži už len z jej pohľadu formálny manželský vzťah, na obnovenie ktorého nemá žiaden záujem. Žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie potvrdil.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. inštancie je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákona o rodine), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

7. Podľa § 23 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

8. Podľa § 23 ods.3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

9. Citované ustanovenie § 23 upravuje hmotnoprávne podmienky rozvodu manželstva. Zákon o rodine vyžaduje určitý kvalifikovaný stupeň narušenia vzťahov medzi manželmi. Z použitej dikcie zákona možno vyvodiť záver, že kvalifikovanosť rozvratu manželstva je daná nie len dĺžkou a intenzitou, ale i skutočnosťou, že v dôsledku tohto rozvratu manželia spolu nežijú. Spoločné žitie manželov je otázka ich osobného (vrátane intímneho), ale aj majetkového spoločenstva, t.j. spoločné zdieľanie radostí ale aj problémov, spoločné trávenie voľného času, osobná starostlivosť o druhého manžela, spoločná starostlivosť o deti, spoločné nakladanie s finančnými prostriedkami a pod.. Ak zákon predpokladá povolenie rozvodu v prípadoch, kde nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia znamená to preukázať definitívneho ukončenia osobného spoločenstva manželov a spoločného hospodárenia bez nádeje na zmierenie manželov.

10. Zo sobášneho listu účastníkov konania (manželov) mal súd preukázané, že manželstvo uzavreli dňa 20.08.1988 v Piešťanoch, pred bývalým Mestským národným výborom v Piešťanoch, ich manželstvo je zapísané v knihe manželstiev bývalého Mestského národného výboru v Piešťanoch vo zväzku XVI, ročník 1988, na strane 216, pod poradovým číslom 197. U oboch išlo o prvé manželstvo, manželia sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky.

11. Navrhovateľka podala návrh o rozvod manželstva, ktorý odôvodnila tým, že manželstvo bolo uzatvorené dňa 20.08.1988, u oboch manželov ide o prvé manželstvo, deti pochádzajúce z manželstva sú už plnoleté. Manželstvo uzatvárali po ročnej známosti, ich manželstvo nikdy nebolo ideálne, vždy bolo medzi nimi množstvo problémov, ktoré museli riešiť. V posledných rokoch začalo dochádzať medzi nimi k častejším hádkam, konfliktom a vážnym nezhodám, čo naštrbilo jej dôveru voči manželovi natoľko, že ďalšie vzájomné spolužitie s ním už pre ňu nie je možné, vzájomne sa citovo odcudzili, spolu nekomunikujú, intímne sa nestýkajú, nehospodária spolu. Dňa 15.11.2015 opustila ich spoločný byt. Manžel navrhovateľky s rozvodom manželstva nesúhlasil ako v každom manželstve, tak aj v ich boli problémy, ktoré spolu vyriešili k spokojnosti oboch ako aj ich detí. Uviedol, že od r. 1985 pracuje v popoludňajších hodinách, jeho manželka pracuje dopoludnia, stretávajú sa po 22. hod. a venujú sa iným veciam ako hádkam. Podľa neho ich vzťahy nie sú vôbec vážne a trvalo narušené a rozvrátené. Manželka mala v poslednom čase zdravotné problémy (súvisiace s vekom), táto má sklon k unáhleným riešeniam a negatívne prehodnocuje ich spoločný život. Žiadal konanie preto prerušiť a odkázať manželov na manželskú poradňu. Pred začatím pojednávania sa súd pokúsil o zmierenie manželov, k tomuto však nedošlo.

12. V konaní bolo zistené vylúčením navrhovateľky, že manželove správanie voči navrhovateľke sa zmenilo po tom, čo deti odišli zo spoločnej domácnosti, ako tvrdila navrhovateľky súvisí to s požívaním alkoholu jej manžela. Spoločnú domácnosť opustila 15.11.2015, od tejto doby ani spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú s manželom vyše roka. Ako hlavnú príčinu rozvratu považovala navrhovateľka požívanie alkoholu jej manželom, v súvislosti s čím došlo k citovému odcudzeniu medzi nimi, vznikali medzi nimi hádky, do budúcnosti si chce vybudovať nový vzťah. Obnovenie manželského spolužitia je z jej strany nereálne. Od decembra 2015 do marca 2016 opätovne bývala v spoločnej domácnosti s manželom, bolo to na žiadosť jej syna, kvôli deťom a Vianociam, ale v marci opätovne odišla z domácnosti, pretože jej manžel nedodrжал sľuby ohľadom zlepšenia vzťahov a požívania alkoholu. Odmietla mediáciou riešiť tieto vzťahy a s manželom už nechce obnoviť spolužitie. Manžel navrhovateľky poukázal na to, že manželka sa po odchode zo spoločnej domácnosti na určitý čas vrátila (od decembra 2015 do marca 2016), intímne sa nestýkajú od novembra 2015, no podľa neho to bolo zo zdravotných dôvodov jeho manželky. Dôvod, prečo manželka opätovne v marci 2016 opustila spoločnú domácnosť, nevie. Čo sa týka problémov v dôsledku požívania alkoholu, tieto podľa manžela navrhovateľky nevznikli, nevie, prečo to jeho manželka uviedla.

13. Súd mal preto preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel. Aj napriek nesúhlasu manžela navrhovateľky s rozvodom, ako

i jeho snahy na obnovenie manželského spolužitia sú splnené podmienky ustanovené zákonom o rodine na rozvod manželstva. Závery súdu, že ak v priebehu manželstva jeden z manželov je pevne rozhodnutý, že v manželstve naďalej zotrvať nemieni a tomuto jeho rozhodnutiu zodpovedajú aj okolnosti v podobe, že manželia po dlhší čas spolu nežijú, ani sa intímne nestýkajú a spoločne nehospodária, vytráca sa tu teda dobrovoľnosť v súvislosti s ďalším trvaním tohto manželského zväzku, sú preto správne. Nie je reálne obnovenie manželského spolužitia ani napriek postoju manžela navrhovateľky, ktorý má záujem na zachovaní manželstva. Príčinu rozvratu manželstva sa pokúsil súd zistiť, no pre rozdielnosť pohľadov a názorov na túto otázku (či už je to požívanie alkoholu manželom navrhovateľky, alebo zdravotné problémy navrhovateľky), následkom je rozvrat vzťahov medzi manželmi, citové odcudzenie medzi manželmi, plánovanie vybudovania nového vzťahu. Aj opätovné obnovenie spolužitia navrhovateľkou, ktoré skončilo jej opustením spoločnej domácnosti preukázalo, že manželstvo je len formálne a nefunkčné. Preto záver o jeho vážnom narušení a trvalo rozvrátenom manželstve mal súd preukázaný a je v príčinnej súvislosti s nemožnosťou plnenia účelu manželstva. Vzhľadom na postoj navrhovateľky nie je dôvod ani sa pokúšať o nápravu poradenstvom v manželskej poradni, či u mediátora. Príčinu rozvratu tohto manželského vzťahu súd vidí v názorových nezhodách účastníkov konania, ako aj v celkovom nezaujíme o obnovenie manželského spolužitia účastníkmi konania najmä zo strany navrhovateľky, ktorá opustila spoločnú domácnosť. Vážnosť rozvratu manželstva je v príčinnej súvislosti s nemožnosťou plnenia účelu manželstva (spoločne hospodáriť, žiť spolu, intímne sa stýkať a vytvárať tak zdravé rodinné prostredie) a nie je tu predpoklad, že by účastníci konania mohli v budúcnosti obnoviť spolužitie. Z manželstva už nepochádzajú maloleté deti, na záujem ktorých by mal súd pri rozhodovaní brať zreteľ. Preto bolo správne manželstvo súdom rozvedené. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) rozhodol tiež správne o trovách konania, pretože žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), pretože žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasom 3 : 0 .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).